

afsluttende Buk med en Hovedbøjning, men forholdt sig iøvrigt afventende.

Tilslidst tog da Vekselereren Ordet og gjorde Ivan forskellige Spørgsmaal; hvorpaa der lidt efter lidt kom en mere almindelig Diskussion i Gang.

Det viste sig da, at disse Mænd — ligesom Philip Salomon — ansaae det for uomgængelig nødvendigt først at fremskaffe en begrundet Dom om Foretagendet fra anerkendte tekniske Sagkyn-dige, hvis Udtalelser maatte forelægges Offentligheden. Og efterat der i den Forbindelse var nævnt nogle Navne, udpegedes tilslidst ogsaa her Ingeniøroberst Bjerregrav som den, hvis Ord i en Sag som denne vilde have størst Vægt omkring i Landet.

Med megen Styrke gentog da Ivan, hvad han i sin Tid havde gjort gældende overfor Faderen, at det vilde være urimeligt at vente nogen Tilslutning til Sagen fra en Side, der — ikke med Urette — havde følt sig ramt af den som af en Anklage. Særligt om Oberst Bjerregrav vidste han ganske bestemt, at han af rent personlige Grunde stillede sig fjendtligt til Planen og dens Ophavsmand.

Men heller ikke paa dette Punkt havde Ivan Held med at overbevise sine Tilhørere. Vekselereren trak helt ufordulgt paa Smilebaandet af hans Ord og sagde, at der naturligvis maatte tilbydes Obersten Sæde i det eventuelle Selskabs Direktion; og da